

Apologia: ofte verantwoordinghe/

Van F L O R A

Met haer Collegie/ ofte Lief-hebbers: over het schandelijck smalen: over haer sonder
Fundamenteele reedenen.

Vraghe van Momus.

Vel *Flora* wat is dit? wat zijn dit voor geruchten?
Bestaet ghy heel en al nuuyt het landt te vluchten?
Wat ist dat ghy dus schickt? op bindet ende sackt
Wat bullen zijn dit doch die ghy soo samen packt?

Antwoort van FLORA.

Wel vrient 't is wel bekend dat binnen weynich weecken
Mijn regel door abuys is van 't compass ghestreecken
En in mijn *Tulpa Blom* een steygeringh ghebracht,
Ver boven maten wech, dies ben ick nu bedacht
Het sot, en wijse volck van een te separeeren,
En door een goeden voet, mijn staet te reformeeren,
Ick heb het Bastardom van d'eygenen gheschift,
Gewant en uytgestoft, en gantschelijck ghesift,
En mijn ghetrouste volck, en besichste trawanten
Gesonden naden Haech: als wettighe Ghesanten,
Te claghen over haer, die 't leedighe ghespuys
Geen werck hebben verschafft, als oorsaeck van 't abuys:
Want sonder wercken leech als moedeloos in allen,
Zijn aen den Blommen coop, met crancken sin ghevallen
Met slemmen soo ontciert, met driften opghejaecht,
Dat ic het heb gecreuckt, want 't my op 't hooght mishaecht,
Ick sou soo doende wel tot declinacy raecken,
En van mijn Saal een Beurs van banckquerotten maecken,
Want 't ginck al sonder munt, veel califfen 'k bekend:
Die speelden vast mooy weer, en sagen niet op 't ent,
Der half om dit verloop mocht recht ghestuttet wesen,
Soo schick ic een request, ten Hof aen sijn *Altese*,
Om nae een wijs beraet op 't eerlijckst datmen can,
't Rappaillje van ons af, te wijfen inden ban,
Om dan soo wederom nieu regulen en wetten,
Voor mijn Lief-hebbers op een vaster voet te setten,
't Onnut gecompareer voor eerst moet afgheschaft,
Waer door dat alle man soo smadelijck en blaft,
Datmen oock niet vercoopt meer blindelingh perseelen,
Of mensal datelijck met den ghecruyften speelen,
Ontfanghen datmen siet in blom sijn eyghen plant,
Soo comt mijn grooten roem weer in sijn ouden stant,
Want 't is een vleck voor my dat dronckaerts zijn *Floristen*,
Tot spot van yder een mijn Tijtel soo verquisten:
Ick heb daer in geen lust, 't is maer een boeve jacht,
't Is tegen mijn gewoont, op 't hooght by mijn veracht,
Ick lijd' om haer 't onrecht, soo veele bulder stroomen,
Als oft door my den dronck nu eerst was op ghecoomen,

En oftmen van te voor geen steenen slijper sach
Geen luyaert ofte boef, 't comt al op mijn gelach,
Om dat door haer beleyt somwijl onheylen rijfen,
Ey seght my? is daerom mijn handel te misprijsen?
Sent vagebonden 't s'cheep, en luyaerts op het werck,
Den cloecken geeft bestel, devoten sent ter Kerck,
Blijft yder by sijn ampt, en laet my maer genaken,
Die in dit schepsel Godts sich eerlijcken vermaken,
Die sonder schaed' aen ziel en tijdelijck hanteer,
My queecken tot cieraet tot lof en Godes eer:
Dat is mijn rechte volck, dien staet 't Collegie open,
En isser yemant el, die isser in geslopen,
Die bras: oft suypen wil gelijk een Bachiaen,
Die schuymen wy weer wech, en treckent ons niet aen.
Ey lieve wilmen dan noch meerder ons schoffieren
Voor gecken spreecken uyt, en nae Turckyen stieren,
Om dat den Turckschen *Blom* wat hoogh in waerden staet
Wy zijn te vreen gaet mee, met al u overdaet,
Met pracht van Diamant, van Peerlen en gesteenten,
Dat bovenstatich draecht de prachtige ghemeenten:
't Comt al van buyten heen, 't is d'handel van het Landt
't Zijn vremdelingen al, wijstse soo niet van cant,
Dits immer alles goet, ten leyt niet self int wesen,
Maer in het misgebruyck, van die daer uyt gheresen,
Dat my als u mis haecht, dat my als u is leet,
't Vermaledijd' hem oock, die mijn wet overtreet,
En haet hem op het meest, en stel sijn boose feyllen
Tot baecken voor de vroom: om sich niet te verseylen,
Dus siet nae 'trechte wit, want speciaele quaet
't Gemeyn niet en betreft, en ongeschent het laet
Maer wilt ghy *Momi* slaef met spotten u behelpen,
Gaet treckse by het oor, die hoornen ende schelpen,
Die 't vel van dooden romp, van vogel ofte vis,
Van Zee oft aerdt gedrocht een groot vermaecken is,
Die steentjens en gebeent, gewalsjens ende blaetjens
Op 't treffelijckst vant 't huys in curieuse laetjens
Bewaren als een schat, die in het harte woont,
Dat yemant gonst geschiet, die 't maer eens wort getoont,
Ontelbaer diergelijck, vint ghy sotte *Momisten*,
Om ydel uwen tijt met spotten te verquisten,
Vaert wel, leeft langh, wort wijs, en hout in u ghedacht
Hy sich soo wel verheught die nae als vooren lacht;
Want *Flora* is niet doot, en meent noch te Floreeren,
(Als ghy al zijt verrot) met Princen ende Heeren,